

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

36. Tentationibus mera voluntate succumbimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

tres annos mortua sunt. Pater autem tuus modo defunctus, & te fecit heredem, dicens: Cui habeo dimittere substantiam meam, nisi filio meo, viro sancto, qui reliquit seculum, & abiit post Deum? Ipsi dimitto omnia bona mea. Modò autem, qui timet Deum, & scit, ubi est, dicat, & veniens distrahat, & erogat pauperibus pro animâ meâ, & suâ. Et perrexerunt multi requirentes te, & minime invenerunt. Ego autem veniens ex occasione propter quoddam opus, te hic cognovi esse. Unde non facias moras, sed veni, & vende omnia, & fac secundum voluntatem patris tui.

*Cont. 2.
Bern. ibid.*

Ut à longè versutiaram telam orditus est! *Capite, capite nobis vulpes parvulas, quæ demoluntur vineas.* Bernard. Vulpes tentationes sunt. Porro tentationes diversæ sunt pro temporum diversitate. Et initiis quidem nostris, tanquam novellarum teneris floribus plantationum, in evidenti vis algoris incumbit, cuius meminimus in sermone altero, & incipientes ab hac peste cautos reddidimus. Jam verò proficientium sanctorum studis minime quidem sese opponere contrariæ virtutes aperte audent, sed solent ex occulto insidiari, quasi quædam fraudulentæ vulpeculæ, specie quidem virtutes, re autem vitia. Quantos verbi gratia, ingressos vias vitæ, progressos ad meliora super semitas justitiæ, benè, securèque proficientes, fraudè (proh pudor!) vulpium harum turpiter supplantatos expertus sum, & serò in se virtutum suffocatos plangere fructus? Vidi ego hominem, currentem benè, & ecce cogitatio (quidni vulpecula fuit?) Quantum, inquit, bonam, quo solus fruor? Si essem in patriâ, possem utiq; impartiri fratribus, & cognatis nostris, & amicis. Amant me, & facile acquiescerent suadenti. *Vi quid perditio hæc?* Vado illuc, & salvo multos ex illis, & me pariter. Nec verendum in loci mutatione. Etenim dum bonè faciam, quid interest, ubi, nisi quoddam illic præcul dubio, satius, ubi fructuosius degam? Quid plura? It, & perit miser, non tam exul ad patriam, quam canis reversus ad vomitum, & se perdit infelix, & suorum

acquisivit neminem. En una vulpecula, ista videlicet frustratoria spes, quam habuit in acquisitione suorum. Potes tu quoque per te ipsum, in te ipso alias, atque alias similes huic invenire, seu advertere, si non negligas.

Tentationibus merâ voluntate succumbimus.

PVNCTVM XXXVI.

In omnibus tentationibus, quibus Servatorem nostrum tentator aggressus est, apparet quidem magna audacia: vis autem parva; non enim video hic nisi suggestionem: *Dic, adora me, mitte te deorsum.* Nullam hic video violentiam. Cur saltem digito non impellis, ut cadat? Ah! facultatem non habet, inquit D. Hier. Persuadere potest, præcipitare non potest. Non intendit miser, nisi Dei offensam. Si præcipitaret, corpus offenderet, non animam, ut verò animam præcipiter, suggestione ingrediatur oportet, ut scilicet volens, ac libens anima ipsa præceps ruat.

*Matth. 4.
Tentationibus volentes succumbimus.*

Sic egit cum primis parentibus, quos præcipientes se dare ex altitudine status suavit, non ipse impulit, & c. Et sicut hinc fati apparet debilitas inimici, qui, ut ait Bernard. non vicit nisi volentem, sic apparet debilitas excusationis nostræ, cum nostra peccata damus tentationi.

Gen. 3.

Bernard.

Quid est, quoddam Gigas ille horribilis non irruit in David, non eum oppressit, non dilaceravit ac nec tetigit quidem, sed stetit, & ad singulare certamen solum laecessit? Alligatus est fortis, inquit Augustin. alligatus est Diabolus. Sed dicet aliquis: Si alligatus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, Fratres charissimi quia multum prævalet, sed tepidis, & negligentibus, & Deum in veritate non timentibus domiatur. Alligatus est enim tanquam innexus canis catenis, & neminem potest mordere, nisi dentes mordet eum, qui se illi mortiferâ securitate conjunxit.

1. Reg. 17.

D. Aug. ser. 197. de temp.

Demon alligatus solos accedens, & neminem potest mordere, nisi dentes mordet eum, qui se illi mortiferâ securitate conjunxit.

junxerit. Jam videte, Fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in catena positus mordet: tu te illi per voluptates, & cupiditates sæculi noli conjungere, & ille ad te non præsumet accedere. Latrare potest, sollicitare potest, mordere omnino non potest, nisi volentem: non enim cogendo, sed suadendo nocet, nec extorquet à nobis consensum, sed petit.

Peccatum nascitur ex voluntate: adeo enim voluntarium est, ut idem ait Augustinus, ut si voluntarium non sit, peccatum non sit. Obfirmate voluntatem, nec est, quod timeatis. Subeat memoriæ Samson, de quo jam toties dictum est. Ligat eum quoquo modo vultis, funibus, nervis, &c. semper Samson, Hebr. qui vim non patitur: donec etenim noluit, nec exercitus Philisthæorum in eum prævaluerunt: sed mox ut dedie manus, ut captus amore posuit voluntatem in sinu Dalilæ, miser perit. Omnes Samsones sumus, Fratres: vim non patimur: arbitrium cogi nequit: si nolimus, Infernus totus prævalere non poterit.

Quis nos separabit à charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? Certus sum, quia neque vita, neque mors, &c. neque Angeli, neque Principatus, neque potestates, neque altitudo, neque profundum. D. Thomas per Angelos, Principatus, & Potestates, Principes tenebrarum intelligit, per profundum, Infernum, &c. quasi diceret: Nihil me à Christo, nisi meam voluntas separare potest.

Notate hoc loco non dici, liberam arbitrium ex se, suisque solis viribus, sed à gratia adjurum posse omnes tentationes respicere. Probat id fusè Vasquez ex Scripturis, Patribus, & Conciliis: At gratia semper adest.

Exclamabat Paulus: Infelix ego homo, &c. non qui eo sentieret, sed quia sentieret, &c. Et alibi: Datus est mihi stimulus carnis mee, ad premendam superbiam, inquit D. Hieron. qui eum colaphizabat, ac divexabat die, ac nocte: Stimulus carnis: Sudes, legit. Tertull. hoc est, palus præcecutus, spiculum, aculeus. Stimulus carnis mee, Græc. Carnis mee videlicet impressus, & infixus. Syrus, Stimulus in carne mea. O

tormentum, quo animæ Dei amanti gravius nihil! Unde pluries rogavit: Domine, aufer à me, &c. *Ut auferretur à me: Græc. Ut desisteret, nam nunquam cessabat, &c. Cui Dominus: Sufficit tibi, o Paule, gratia mea.*

Hoc & supra: Sed in his omnibus superamus, Græcè: Super vincimus, plusquam victores sumus propter eum. Syriacè, per eum, id est, per auxilium gratiæ Christi.

Idem ad Corinth. Fidelis Deus est, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione proventum, ut possitis sustinere. Græc. Facit evasionem. Alii. Alij. Eventum: ut possitis sustinere, proprie ex Græco, ita sustinere, ut super sint adhuc vires ad plus aliquid sustinendum. Semper adest gratia: adsit, adhit voluntas. Majorémne vos tentationem patimini, quam passus sit castissimus ille juvenis, qui colligatus, & ab impudicissimâ meretrice contractatus, ex oscularus, præcisam mortu linguam in osculantis se faciem expuit?

Narrat Hieronymus & istud, & hoc de Malchō Monacho captivo, qui eum fuisset compulsus esse cum muliere, quacum captivus factus est, idemmet postea ad Hieronymum: Vos narrate posteris, ut sciant inter gladios & inter desertas, & bestias pudicitiam nunquam esse captivam, & hominem Christo deditum posse mori, non posse superari.

Ita est, Fratres, ita profectò est. Ex hoc corpore nunquam me pelleret poteritis (dixerunt Dæmones ex ore puellæ, quæ Sancti Vincentii Ferrerii amore capta, impudicissimè ad se se prostituendam dum in lecto decumberet, ante castissimos ejus oculos totam se extemplo nudaverat) nisi huc venerit ille, qui in medio ignis positus, non potuit igne comburi.

Sic & Sanctissimus P. Philippus in perisimili tentatione positus, ex immisso è gradibus scamno ab impudicâ illâ potuisset quidem mori, non potuit superari. Sed ad Scripturam revertamur.

Sancti illius Eleazari tentatio redeat in memoriâ, de quo dicitur, quòd aperto ore compellebatur carnem manducare, non solum scilicet per suasionibus, sed ipsius oris etiam aperitione, ac vi compellebant illum manducare carnem,

Indic. 6. Hebr.

Samsonem sola sua voluntas perdidit.

Rom. 8.

D. Thom. ibid.

Vasq. 1.2. disp. 189.

Rom. 7.

2. Cor. 12.

Tertull. lib. de Sudes, legit. Tertull. hoc est, palus præcecutus, spiculum, aculeus. Stimulus carnis mee, Græc. Carnis mee videlicet impressus, & infixus. Syrus, Stimulus in carne mea. O

Græc.

Rom. 8.

Græc.

Syriac.

1. Cor. 10. 13.

Græc.

Alij.

D. Hier. in Vita Pauli.

Item in Vita ejusdem Malci.

Sur. in Vit. 1. c. 12.

Bac. in Vita.

1. Mach. 6.

nimirum in os ejus violenter apertum conjiciebant, quod manducaret. At ille: *Non faciam, inquit, non faciam, non manducabo.* Sicque in pestem carnem expuebat.

Voluntas efficax, ac verè deliberata cum Dei gratiâ omnes vincit tentationes. Ignavi est tentationes adeo formidare, ut impossibile putet resistere, unde mox ille cedit ac succumbit. De quibusdam, visa bestia simili pardo cum pedibus urfi, & ore leonis dicitur, quod mox adoraverunt bestiam dicentes: *Quis similis bestia? Et quis poterit pugnare cum ea?* At quoniam hi meticulosi fuisse dicuntur? *Quorum, inquit, non sunt scripta nomina in libro vite Agni.* Hi cum offendunt in gravem aliquam tentationem, viribus, & animo consternati, tentationi succumbunt, seque excusant: *Quis resistere potest? Quis pugnet cum bestia? Vox nebulozum est.* Neque oblectari, resistere non valeo. Ille impotens iræ se excusat: sic me aggreditur iræ, ut resistere nequeam. *Quis poterit pugnare cum bestia? Quis leonem hunc frangere potest? Ille visus sensualitatis urso, bestiam adoravit, &c.* *Hic, hic, subdit D. Joan. est patientia, & fides Sanctorum,* Tentatio nimirum est lapis Lydius ad comprobandam patientiam, ac fidem.

De justo inquit D. Joannes: *Non peccat, neque peccare potest.* Quid hoc sibi vult? Impeccabilisne est? Non certè ex se, sed unde? *Quia semen Dei manet in eo,* gratia scilicet, cui ipse cooperatur, quia sic resistit, ut omnes tentationes vincat, ut in hoc sensu, nimirum composito, ut schola loquitur, fiat impeccabilis. Sic Augustinus. *Qua gratia sunt filii Dei, non utique peccant: ut sic, & formaliter addit Cajet. neque peccare possunt, intellige, de potentia dispositâ, & propinquâ, non remotâ.*

Nos ergo, Fratres, non excusemus, sed intelligamus, nos ob id peccare, quia volumus, si enim non vellemus, non peccaremus. *Hic est patientia, & fides Sanctorum,* hoc est, fidelitas Sanctorum. Ut fideles in tentationibus Sancti? Job tor-

A occasionibus, impatientiæque irritamentis, impertinentissima uxore, relicta arte Djaboli ad impatientiam, &c. ut ne *Stultum quid contra Deum locutus est!* Tobias item in summa afflictione cæcitatatis, ut toleravit uxorem Monica mater D. Augustini, ut toleravit maritum! Sancti non secus ac nos tentati, immo acrius nobis, sed fortiores, sed constantiores, sed fideliores nobis fuerunt.

B *Fidelis Deus, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis.* Tribuit hoc auxilium Apostolus fidelitati Dei: Cum enim in Baptismo nomen dederimus militiæ Filii sui contra mundum, Diabolum, carnem, promisit ille nobis auxilium, quo dimicaremus, ac vincere possemus tentationes omnes, quasi diceret: *Eia nunc milites, cum tempus aderit, pugnetis: ego vobis semper adero semper auxilium præstabo, idque spondeo Fidelis Deus, &c.*

Hinc Tertullian. Orig. & Chrysostr. Deum appellant, agonotherem, quia mensuret luctantium vires, nec permittat Diabolum excedere, &c.

Ut propterea accurrat Deus, cum quis ob vehementem tentationem est in periculo delinquendi: *Exod. 3. Vidi afflictionem populi mei.* Unde infra gemebundi: *Palea non dantur nobis, injustè agitur contra populum tuum.* Chald. *Peccat super eos populus tuus.* Alii: *En peccatum populi tui: quasi dicerent: Tanta nos premit afflictio, ut faciat proximos peccato.* Mox ait Dominus: *Descendi, ut liberem &c.* Moxque *Græc. Moysen vocat: Veni nunc, mittam te ad Pharaonem, & nunc videbis, &c.* Sic, sic 1 Cor. 10. opportune adest, & dum crescit tentatio, Gag. & crescit auxilium, quod est: *Faciet cum tentatione proventum, ex Gagaxio, id est, fortes, & ferre valentes; & Cajetano, non solum non sinet nos tentari supra vires, sed adjiciet hoc, quod faciet cum tentatione eventum, ut possitis sufferre, hoc est, sed adjuvabit, ut possitis sufferre tentationem.*

Sed credite, Fratres, infirmatus modò Diabolus est. *Qui fecit eum, applicuit gladium ejus.* Ligavit ei, scilicet, gladium in vaginâ: unde rabi- dº pro suo arbitrato evaginare nõ potest. *Inermis*

Diabolus infirmatus Job. 40.

Apoc. 13,

1. Ion. 3.

D. Aug. contra duas ep. Pelag. lib. 3. c. 3. Cajetan. in 1. Ion. 3.

1. Cor. 10.

Exod. 5. Chald. Alij.

Cajet. ibid.

Inermis est, à Christo Domino exarmatus. *Expolians principatus, & potestates, traduxit confiscenter palam, triumphans illos in semetipso.* In cuius rei typum, postquam David cepit urbem *Rabbā*, quod est Hebraicè, *jugium, sive impugnatum, tulit diademam Regis eorum de capite ejus*; vel ut habetur i. Paralip. 20. *Tulit coronam Melchom (quod est, consiliator eorum,) de capite ejus, fecitque sibi inde diademam.*

Nec solum diademate, sed etiam seepro Diabolum spoliavit. *Jugum enim oneris ejus, & virgam humeri ejus, & sceptrum exactoris ejus superasti, sicut in die Madian.* Ibi Hieron. Tu, Domine, atque Salvator, jugum oneris ejus, id est, Diaboli, qui prius exultabat in mundo, qui cunctis gentibus imperabat, qui gravissimo servitutis jugo colla omnium deprimebat, & virgam, quā percutiebat universos, & peccata sibi quasi quoddam tributum reddere compellebat, detraxisti.

Sic in vitus ex D. Antonio apud Athanasium fatebatur: *Inimici defecerunt frames in sinem, & civitates eorum destruxisti.* Ea nullum habeo locum, nullam possideo civitatem, nam mihi nulla sunt arma, &c. Quin ea in caput ipsius à Christo Domino retorta sunt. Unde Vatab. ubi nos legimus: *Maledixisti sceptris ejus, transfert ex Heb. Perforasti baculis suis caput ejus.* Et rem explicans, subdit: *Peremisti, perinde atque si propriis telis perforasses caput ejus.*

Hinc vulneratus, exanimisque jacet, veluti idolum illud ante Arcam, de quo primo Reg. *Caput autem Dagon, & dua palma manuum ejus, abscissa erant super limen.* Vel ut habent Septuaginta in Bibliis regius, & Complutensibus: *Caput Dagon, & ambo vestigia pedum ejus, abscissa super anteriora liminum, & amba junctura manuum ejus jacentes super limen.* Quod nimirum, qui antea circumibat terram, & deambulabat eam, nunc minimè moveatur, abscissisque manibus inermis, mutilatus, inutilisque jaceat. *Confractus est Bel, contritus est Nabo, seu ut habent Septuag. Contritus est Dagon, non solum videlicet collapsus: sed etiam, ut ait August. deformiter confractus, nimirum in centum partes, ut ait author Mirabil. Scip. vel*

A inventus est diffractis omnibus membris, ut inquit Eucherius. O confusum! & impotentem!

Hanc Diaboli imbecillitatem prævidens Propheta *Quomodo, aiebat, confractus est, contritus malleus unius versa terra?* Quam sententiam elucidans Origen. Christus, inquit, confregit malleum in deserto cum tentatus Dæmonem prostravit: contrivit autem penitus in passione. Hinc alius: *Egredietur Diabolus ante pedes ejus; seu ut alii transferunt. Egredietur pruna, seu carbo ignitus, seu fulgur ante pedes ejus, vel ex Heb. uti transfert Symmac. Theodotio, Symmac. & Quinta Editio: Egredietur volucris ante pedes ejus.* Quod nimirum, ubi primum Christus Dominus pedes suos Cruci affigi passus est, statim Diabolus pedes suos in fugam solvit, immò potius quodammodo alas assumpsit, ut fugam celerius maturaret. Quod etiam Isaias prævidit, *Isa 27. dum juxta Sept. Diabolum serpentem fugientem appellavit. Visitabit Dominus super Leviathan, serpentem volentem. Sept. Visitabit Dominus super Leviathan, serpentem fugientem.* Ridendus itaque, ac illudendus.

Id quod sibi volebat David: *Draco iste, quem formasti ad illudendum ei; hoc est, ait August. ut homines ei illudant, & insultent.* Illud Draconi, subdit Sanctus, ad hoc enim factus est Draco. In hoc sensu interpretatur Hieron. illud Job: *Nunquid illudes ei quasi avi? aut ligabis eum ancillis tuis? seu ut transferunt Sept. Ligabis eum, tanquam passerem pueri? quod etiam Isai. ait: Delectabitur infans super foramine aspidis, & in caverna reguli, qui ablatus fuerit, mittere manum suam.* Itaque illudere ei possumus, & ligare tanquam passerem, si simplices fuerimus, pueri rationabiles sine dolo. Et hinc eorum confusio, qui non ligant eum ut passerem, sed ipsi potius per occasiones ligantur, Dæmonibus effecti ludibrio, &c.

Et certe Diabolus, ut etiam D. Antonius aiebat, hamo Crucis, ut Draco aduncatus à Domino est: capistro ligatus, ut jumentum: & quasi mancipium fugitivum, vincit circulo, & armilla labia perforat, nullum omnino fidelium devorate permittitur. Nunc miserabilis, ut passer, ad

Jerem. 50.
Orig. hom. 3.
in Jerem.

Habac. 3.
Alij.

Symmac.
Theod.
Quint. Edit.

Isa 27.
Sept.

Psal. 103.
D. Aug. ibid.

Job. 40.
D. Hier. ibid.
Sept.

D. Athan. in
Vita Anson.

ad ludum irretitus à Christo est, nunc co-
mites suos, quasi scorpiones, & serpentes
calcaneo Christianorū substratos gemit.
Ille, qui universa maria à se delecta plau-
debat, ille, qui orbem terrarum manu sua
teneri pollicebatur, ecce à vobis vincitur,
& me adversum se prohibere non potest
disputantem. Contemnenda est, filioli, pe-
nitus cum inanibus verbis superba jacta-
tia. Fulgor ille, qui lucere se simulat, non
veri splendor est luminis, sed quibus arsu-
rus est, indicat flammam: nam dicto citius
recedens, suarum secum referat simulacra
peccatorum.

Et infra Diabolum alloquens: Contra
te, inquit, nobis est securacrossio, quia
infirmitas es à Domino. Ideo tuis confo-
deris jaculis, quia minationem tuam non
sequitur effectus. Quod si fallimur, cur
cum terrore simulato, cur magnitudine
corporum nostram aggredieris fidem? Si
voluntatem sequitur possibilitas, tantum
tibi velle sufficiat: is enim potentiae mos
est, non extranea fallacie adjuncta con-
quire, sed sua virtute implere, quod cu-
piat. At nunc dum theatri mutatione
formarum, quasi rudem infantia scenica
niteris simulatione deludere, exhaustas
vires manifestius probas. Nunquidnam
verus ille Angelus contra Assyrios missus
à Domino, aut populorum eguit lo-
ieta-
te, aut sonitus quasi sivit, aut plausus: & nō
potius tacitam exereens potestatem, cen-
tam octogintaquinque millia hominum
sermone velocius, juxta jubentis Domini
prostravit imperium? Vos ergo, cum fra-
giles sitis viribus, perpetuus vos conse-
quitur interitus.

Iob. 1.

At dicit aliquis: Cur Diabulus egre-
diens, Beati Job omnem in ruinam impu-
lit domum? Cur ejus operibus, penitus dissi-
patis, parietum quoque fundamenta sub-
vertens, unum numerosa Jobolis coacer-
vavit sepulcrum? Cur ipsum ad extremū
diti vulneris novitate percussit? Qui hoc
opponit, audiat è diverso, non Diabolum
potuisse hoc, sed Dominiū, à quo potestas
adversū nos dupliciter datur: vel ad glo-
riam, si probamur, vel ad poenam, si delin-
quim⁹. Quin pot⁹ ex hoc animadvertat,
ne contra unum quidē hominem Diabolū

A quidquam potuisse, si non potestate acce-
pisset à Domino: nullus n. quod suar ditiō-
nis est, ab alio deprecatur. Sed quid Job
memoro quem nec expeperitum potuit vin-
cere? Sed nec contra jumenta quidem ej⁹,
nec contra oves sine concessu Dei propriū
robur exercuit. Sic etiā in Evangelio scri-
ptum est: *Damones autem rogabant eum, di-
centes: Si ejicias nos hinc, mitte nos in gregem
porcorum.* Quomodo igitur, qui porco-
rum expeperit mortem, imaginem Dei ho-
minem, & tam charum conditori animal
suo valebant jure pervertere?

Matth. 8.

Magna, dilectissimi, adversum Dæmo-
nes arma sunt, vita sincera, & intemerata
ad Deum fides. Credite mihi expeperit, per-
timefcit Satanas rectè vivētium vigiliis,
orationes, jejunia, mansuetudinē, volun-
tariam paupertatē, vanā gloriā contem-
prum, humilitatem, misericordiā, irā do-
minatum, & præcipue purum cor erga
Christi amorē. Novit teterrimus coluber,
ex præcepto Domini sub iustorum se ja-
cere vestigiis qui ait: *Eccce dedi vobis pote-
statem calcare super serpentes, & scorpiones, &
super omnes virtutem inimici.*

Luc. 10.

Testis sit virguncula illa Juliana, quæ
Diabolum alligatum, & ejulantem per
plateas trahebat.

Metaph. apud
Surv. tom. 1.
16. Februar.
Apoc. 20.

Ligatus est ad mille annos. *Vidi Angelū
descendentem de celo, habentem claves abyssi,
& catenam magnam in manu sua, & apprehen-
dit Draconem serpentem antiquum, qui est
Diabulus, & Satanas, & ligavit eum per an-
nos mille, & misit in abyssum, & conclusit, &
signavit super eum.* Per mille annos D. Au-
gust. & Greg. intelligunt totam hanc vi-
tam, ligatus est in abyssō est, &c.

Idem in epist. *Vos ex Deo estis, filioli, &
vicistis eum, (hoc est, vincere potestis, si
vultis.) vicistis eum, quia major est, quod in
vobis est (spiritus per gratiam inhabitans)
quam qui in mundo, &c.*

Hostis debilitatem inde educit Chryl. *Chryl. ser. 97.
Dum autem dormirent homines, &c. Maxi-
mæ, inquit, infirmitatis indicium dormien-
tib. irruisse. Insidiator in noctibus latitat,
in diebus vigilantes fugit, appetit, dormi-
entes, &c. Hinc juxta Sept. dicitur Myr-
micoleon, hoc est, leo, & formica: leo ete-
nim est pavidus, ac fortibus formica.*

Iob. 14. 144.
Sept.

De